

Sygn. akt V KK 119/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

Protokolant Katarzyna Wępa

w sprawie **S. T.**

skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 2 października 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w P.

z dnia 30 kwietnia 2018 r., sygn. akt III K (...),

uchyla zaskarżony wyrok w części orzekającej środek karny zakazu wstępu na imprezy masowe (pkt 2 wyroku) i w tym zakresie przekazuje sprawę Sądowi Rejonowemu w P. do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P., po rozpoznaniu sprawy w trybie przyspieszonym, wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2018 r., III KK (...), uznał S. T. za winnego tego, że w dniu 28 kwietnia 2018 r. w P. przy ul. B. wniósł wyroby pirotechniczne w postaci 1 sztuki racy dymnej na imprezę masową – mecz piłki nożnej rozgrywany pomiędzy drużynami L. – G. odbywający się na stadionie I. i za to na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2019 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz. U. 2018, poz. 1870 ze zm.) skazał oskarżonego na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym (pkt 1 wyroku), a na podstawie art. 66 tej ustawy w zw. z art. 41b § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu wstępu na wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium RP (pkt 2) oraz zawarł dalsze rozstrzygnięcia akcesoryjne.

Wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się z dniem 5 maja 2018 r.

Kasację na korzyść skazanego w części dotyczącej środka karnego złożył Minister Sprawiedliwości Prokurator Generalny, który zarzucił „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie art. 43 § 1 k.k. w zw. z art. 39 pkt 2c k.k. w zw. z art. 41b § 2 k.k. w zw. z art. 66 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych (Dz.U. z 2018, poz. 1870), polegające na orzeczeniu w punkcie 2 wyroku skazującego S. T. za przestępstwo z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o bezpieczeństwie imprez masowych, na podstawie art. 66 powołanej ustawy w zw. z art. 41 b § 2 k.k., środka karnego w postaci zakazu wstępu na wszelkie imprezy masowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz mecze piłki nożnej rozgrywane przez polską kadrę narodową lub polski klub sportowy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bez wskazania okresu, na jaki zakaz ten orzeczono, w sytuacji, gdy przepis art. 43 § 1 k.k. obligował sąd do określenia wymiaru obowiązywania zakazu z art. 39 pkt 2 c k.k. - w okresie od lat 2 do 6.”

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna. Środek karny zakazu wstępu na imprezę masową jest przewidziany m. in. w art. 66 ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych. Ustawa ta nie określa czasu, na jaki orzeka się ten środek. Dlatego stosuje się w tym zakresie przepisy Kodeksu Karnego (art. 116 k.k.). Środek ów wymieniony jest w art. 39 pkt 2c k.k., natomiast art. 43 § 1 *in fine* k.k. stanowi, iż orzeka się go w latach od 2 do 6. Brak określenia w wyroku czasu obowiązywania środka zakazu wstępu na imprezę masową oznacza jego bezterminowość, a zatem trwanie ponad okres, na jaki maksymalnie może zostać orzeczony (6 lat).

Dlatego kasacja okazała się oczywiście zasadna tak co do zarzutu jak i zawartego w niej wniosku.

Ponownie rozpoznając sprawę w tym zakresie Sąd będzie baczył na wspomniane ograniczenie.